

откъде иде опасността, хукнаха по противната посока. Майкитѣ бѣха сграбчили малкитѣ си и предпазливо скачаха отъ дърво на дърво. Скоро всички изчезнаха.

Ловцитѣ наизлѣзоха и почнаха да се ядосватъ, че не сж хванали поне едно малко маймунче. Но въ това време се дочу нѣщо като плачъ. Тѣ се обърнаха къмъ тая посока и забелязаха едно маймунче, което майка му не успѣла да отнесе. То плачеше и викаше за помощъ.

Далеко изъ гората се разнесе тревоженъ викъ, а не следъ много на едно дърво се показа маймуна. Тя бързо скачаше отъ клонъ на клонъ, като се задържаше съ опашката си. Когато наближи маймунчето, нѣколко изстрела се разнесоха. Маймуната изпищѣ. Тя бѣ ранена, но продължи пжтя си. Бързо скочи отъ дървото, доближи се до рожбата си и я стисна въ пригрждкитѣ си. Кървава следа бележеше пжтя на маймуната. Крѣвъ обагри и малкото маймунче, но ранената майка не обръщаше внимание на болкитѣ си. Тя се жертвуваше само да спаси детето си. Ловцитѣ останаха трогнати отъ тая пожертвувателностъ. Никой отъ тѣхъ се не реши да стреля повторно. Напротивъ — всички гледаха съ задоволство, какъ майката бързо се отдалечава и отнася своята рожба.

Пр. Хр, Спасовски

